

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 57. Mulhusiani Conventus Literæ ad Fridericum Palatinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

& Wormatiensem civitates datis lite- Sæc. XVII.
 ris hortabantur, ne Bohemici Regni A. C. 1620.
 usurpatorem milite aut quovis alio sub-
 sidio juvarent.

§. LVII.

*Mulhusiani Conventus literæ ad Fri-
 dericum Palatinum.*

Præcipuus congregatorum Principum Lotich. rer.
 labor eo intendebatur, ut Fride- Germ. l. 5.
 ricus Palatinus ad saniora revocaretur c. 4. §. 1.
 consilia, quocirca datis ad eundem li- Merc. t. 13.
 teris de transmissio Cæsaris diplomate, lib. 2.
 quo ejus electio omnino irrita declara-
 batur, eundem certiore reddebant,
 eidem in memoriam revocantes, quod
 ipsum sæpius amice, & paterne ab hu-
 jus diadematis acceptatione dehortati
 sint, ut autem, prosequerentur ipsi,
 posthabitis curis, ac sollicitudinibus nostris,
 contra plurimorum, patrice amantium,
 vota, atque desideria, electio illa, ac dein-
 ceptus coronatio, admissa sit, adversus regios Lond. act.
 primum Ministros, mox ipsum Imperato- publ. Barre
 rem arma sumi, novum regimen institui, pag. 489.
 atque id genus alias res novas introduci Caraf. p. 81.
 contigerit, ista quidem, & quæcunque ad Brachel. Hist.
 hæc impellere potuerunt, in medio relinqui- nost. temp.
 mus. Interim, tametsi sub spe fuimus, fo- lib. 1.
 re, ut juxta factas contestationes, respe- Maffen.
 ctus, ac conservatio, tam vetusti, Impe- Annal. Trev.
 rioque pag. 466.
Bellus laur.
Aust. l. 4.
pag. 341.

Sæc. XVII. A. C. 1620. *rioque adjuncti Bohemice regni præ ceteris simultatibus, pluris valere, quam ut pace exclusissima, Imperium universon in præsentem necessitatem imminentemque ruinam, ac desolationem, præcipitari debuerit: nihilominus tamen procellis id genus, ac motibus, per Bohemiam, ceterasque Provincias, sævientibus, immo magis magisque incrementibus, sicubi hætenus medela, ac curatio, nulla sit adhibita, Electorali utique officio requirente, partium facit nostrarum, ad istas passim grassantes, tumultuationes, non solum curiosum applicare oculum, sed imprimis, ne Respublica hæc Christiana detrimentum inmedicabile accipiat, maturis consiliis, ac deliberationibus, præcavere. Ne qua igitur, hac tua prout videri potest, Bohemice regnum detinendi perseverantia, præter Ungariæ, aliarumque partium, ac regionum, seditiones, etiam Machometanis, jam diu Christianum hunc sanguinem sitientibus, extremisque, atque universalibus perturbationibus, fores, ac fenestræ, aperiantur, denuo collegialiter, atque amice, intercedimus, atque monemus, patiaris paulo altius tecum exacta rationis bilance trutinare, atque expendere, nimirum, tum, cum Electio Bohemica perageretur, utique Sedis vacantiam fuisse nullam, sed Ferdinandum potius Archiducem, in Bohemice Regem rite electum, coronatumque, ac sub Ordinum homagio confirmatum,*
passim-

passimque, præsertim ab excessu Mathiæ Sæc. XVII.
 Imperatoris pro Rege vero, ac legitimo, ab A. C. 1620.
 omnibus fere Christiani orbis Regibus, ac
 Principibus, honoratum esse. Quibus ac-
 cedit etiam abs te ipso, juxta cum Electori-
 bus ceteris omnibus, ac singulis eundem pro
 Rege, atque Electore, agnitum, eoque no-
 mine ad Imperii Comitia Francosurtum li-
 teris invitari, ad Collegium Electorale ad-
 mitti, adeoque tandem ad summam Imperii
 majestatem, dignitatemque, evehi cæpisse.

Utrumne igitur, rebus ita sese haben-
 tibus, Bohemis coronatum unctumque Re-
 gem, ac legitimum Dominum suum, quem
 etiam ipsis sub turbis istis, Regem suum
 literis appellare, & recognoscere, soliti e-
 rant, temere, excussa omni fide, ac jura-
 mento, absque ulla causæ cognitione, de
 facto, novo plane, atque hætenus inaudito,
 exemplo, summo cum contemptu, rejicere,
 licitum fuerit, & utrum rejectio ista in
 feudo Imperii, superiorem recognoscente,
 insaluto feudi domino, Electorumque Col-
 legio, locum habeat, cuius, qui synciput
 in calcaneis non gerit, dijudicandum relin-
 quimus. Accedit, si isthæc novatio, & te-
 meritas, a subditis Palatinatus tibi inten-
 tata foret, minime hoc æquo animo te pas-
 surum esse. Ut porro hoc exemplum, sicubi
 in Imperio semel admissum sit, in ipsam fa-
 cile barbariem, ac consequentiam deterri-
 mam degenerare sustineat. Ut illa porro

Sæc. XVII. non minus consideratione seria sint dignissi-
A. C. 1620. ma, Ferdinandum Imperatorem nec verbo,
 nec facto ullo, hanc hostilitatem provocasse:
 ut potius omni cum honorificentia te, ceu
 præcipuum in Imperio Septemvirum habue-
 rit, ipsi tibi, & quidem volenti, arbitrium
 hac in causa Bohemica, obtulerit ipse, hinc
 electoralis officii intuitu, ad id obligatus sis,
 ut una nobiscum, Collegis utique tuis, sol-
 licite prospicias, quo pacto motus in Im-
 perio forte nascentes, conciliatione partium,
 consopiri, Imperatori imprimis etiam, no-
 bis Electoribus, ceterisque Principibus, sua
 Majestas, dignitasque atque incolumitas,
 facta testâ servari queant. E diametro
 certe, sicubi iniquos id genus rejectionis, no-
 væque electionis, processus, porro appro-
 bare, ipsamque regni detentionem continua-
 re volueris: inverso ac turbato ordine om-
 nia ut corruant, leges fundamentales ut e-
 vertantur, constitutiones Imperii ut pedi-
 bus conculcentur, necesse est. Ut per Im-
 perium hoc omne, regnaque & provincias
 finitimas, imprimis Bohemiam ipsam nihil
 aliud, nisi horribilis Laniena, expectari
 possit, tuque universæ huic patriæ Germa-
 nia, ipsique posteritati, abominationem,
 nominisque tui infelicem memoriam, relictu-
 rus esse videare. Præterea quid tu, quid
 familia, quid liberi tui, damni inde rela-
 turi sint, facile conjicere possis, ubi Causa
 iniquitatem, Austria Archiducum poten-
 tiam,

tiam, Imperatoris auctoritatem, juxtaque indignationem pensculatius examinaveris. Sæc. XVII.
A. C 1620.

Qui quidem omnes vires impendet, omnes Reges, agnatosque finitimos concitabit, neque unquam acquiescet, quousque per te ablatum, & detentum Bohemice regnum a majoribus suis longa & continua serie ad se devolutum, hæreditarioque velut jure familiarice suce proprium debitumque recuperare sufficiat.

Tametsi igitur calculum ponas, auxiliaque ex adverso sufficientia præparata habere te putes, ut huic potentie, huic auctoritati Austriacæ resistere atque obluetari possis, nihilominus authores tibi sumus potius ad Dei voluntatem, ac dispositionem, quam confæderatorum promissiones, agnatorum tripudia, Ordinum inconstantiam, subditorumque, & vulgi inanem applausum, respicere velles. Tanta est Imperatoris, hucusque a Regibus, ac Magnatibus passim observata auctoritas, ut modo non Imperii Principes, si admoneantur, illi manus auxiliares collaturi sint, sed insuper Reges externos tanquam in causa communi facile in consensum attrahere quitus sit.

Ut ut tandem res ista cadere possit, certo certius hoc quidem est, regiones populosque everti ac devastari, Christianum sanguinem fundi, Imperiumque Turcis, Getisque aperiri, ut hæc patria nostra barbaris prædæ loco futura, hæc libertas in servitutem

Sæc. XVII. *horribilem transitura sit. Ad te autem pa-*
A. C. 1620. *rum, aut nihil inde redibit, nisi ut amico-*
rum sero cognitorum consilia damnare, for-
tunæ fallaciam accusare, hominumque &
Vulgi lubricitatem detestari possis. Finem
profecto, prout nunc est, hujus intestini bel-
li, & miserrimæ confusionis vix oculis
tuis aspicias. Quam vero liberis, post te
necessitatem, onerisque magnitudinem im-
posueris, ipsi videbunt.

Quæ omnia cum ita, ut est præmissum,
comparata sint, iterato, ac denuo, amice
abs te contendimus, ea ut altius in animum
dimitteres, majoris Discriminis, & peri-
culorum causam ne foveres, sed consilia tua
eo dirigeres, quo ab Ordinibus Bohemica
arma illegitime sumpta, deponantur, con-
classationes, copiarumque præparaciones in-
termittantur, Imperatori vero regnum,
cum provinciis, justo titulo acquisitum, re-
stituatur. Ita denique futurum est, ut lo-
co digladiationum sævissimarum pax alma,
ut felix redeat, cædes, atque homicidia re-
ducta conciliatione, & concordia exulent,
eoque pacto, te & imperii, & patriæ tuæ,
bonique publici potius, quam privati com-
modi curam, atque respectum habuisse om-
nibus palam, ac contestatum fiat.

Paulopost die nona Maij Austriæ in-
ferioris Ordines datis ad Cæsarem li-
teris de calamitatibus, quas per Gal-
lo-Belgicas & Polonas copias perpelli
essent,

essent, conquesti petierunt, ut Religio-
 nis Lutheranae usus eis concederetur, Sæc. XVII.
A. C. 1620.
 simulque integrum foret foedus cum
 Bohemis inire. Cæsar itaque ad ho-
 rum petita respondens, eos ab iniquissi-
 mo cum rebellibus foedere graviter de-
 hortabatur, simul tamen sectæ suæ li-
 bertatem, prout Mathiæ Imperatoris
 tempore illis fuisset indulta, concedens
 Cæsareo diplomate & interposita jura-
 menti religione desuper cavebat: quo-
 circa Ordines tam Catholici quam Pro-
 testantes cognita Cæsaris clementia ei-
 dem tanquam Archiduci suo juramen-
 tum fidelitatis, die decima tertia Julii
 exsolverunt. Superioris vero Austriæ
 Ordines longe magis obstinati Legatos
 suos quidem Viennam decernebant, quin
 tamen eis quid aliud in mandatis darent,
 nisi ut Cæsaris mentem sibi perscribe-
 rent, proin potius nugari, quam serio
 de reconciliatione cogitare videbantur.
 Pariter etiam illi Austriæ inferioris Or-
 dines, qui in sua rebellionē obstinati
 persistiterunt, nominatim pro perduelli-
 bus declarati, ac proscripti fuere; hi
 enim sua pervicacia sat luculenter te-
 stati sunt, non sibi sectæ suæ libertatem,
 quæ eis adeo solemniter concessa fuit,
 sed unice jugum excutiendi libidinem
 cordi fuisse.